

Forhold en ekstraordinær Forhøjelse af Statsbanetaksterne. Det falder mig for Tiden noget vanskeligt at udtale mig om dette Spørgsmaal. Det er under Overvejelse indenfor Ministeriet, og jeg vil altsaa ikke gerne ind paa denne Sag ved denne Lejlighed.

Jeg skal slutte med at udtale Ministeriets Tak for den Velvillie, hvormed dette Lovforslag er blevet mødt, og tilsige Ministeriets Medvirken til det bedst mulige Resultat af Udvalgets Forhandlinger.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) sagde, at Civiletaterne havde givet Anvisning paa, hvor man kunde faa de Penge, som skulde bruges til de foreslaaede Lønforbedringer, nemlig ved Takstforhøjelser under Post- og Jernbanevæsenet. Det er ikke rigtigt, det har ikke Civiletaterne givet Anvisning paa, ja man har end ikke med et Ord nævnt dette i Andragendet eller paa anden Maade. Derimod har jeg set i forskellige Blade, at en Postmester har nævnt det som en Mulighed, at man kunde faa Penge paa den af det ærede Medlem antydede Maade, men dette, at en enkelt Mand nævner som en Mulighed, at man vil kunne skaffe Indtægter paa den Maade, er noget helt andet, end at Civiletaterne skulde have givet Anvisning derpaa. Jeg er paa dette Punkt ganske uenig med det ærede Medlem. Jeg tror ikke, det vil være formaalstjenligt for Tiden at forhøje Taksterne. Paa andre Omraader, hvor Befordringen besørger af private, er Taksterne saa høje, at der er al mulig Grund for Staten til at holde sine Takster nede paa det mindst mulige. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, thi jeg har faaet at vide af det ærede Medlem, at han ikke tænker paa at faa de to Ting, Takstforhøjelser og Dyrctidstillæg, kædet sammen i Udvalget. Der vil altid senere blive Lejlighed til at drøfte Spørgsmaalet om Takstforhøjelser.

Den højtærede Minister var ængstelig for, at jeg ved mine Udtalelser havde vakt Forventninger. Ja, det er muligt, men saa er det ikke sket i Dag, saa har det været paa det Tidspunkt, da Civiletaterne indbød til Møde, idet jeg allerede den Gang sagde, at jeg med Glæde vilde yde min Medvirkning til, at de, om muligt, fik deres Krav gennemført, da jeg fandt Kravene rimelige og beskedne. Jeg har her i Dag kun udtalt mig i Overensstemmelse med disse mine Udtalelser. Naar

nu den højtærede Minister Punkt for Punkt gennemgik de Ønsker, jeg havde fremsat, og sagde, at det hele kulminerede i, at jeg ønskede alle Kravene imødekommet, vil jeg sige, at Ministeren havde ikke behøvet at foretage denne punktvisse Gennemgang, thi jeg begyndte med at udtale, at det var mit Ønske, at Kravene kunde imødekommes, og jeg motiverede det ved at paavise, hvor lidet holdbart det var at ville søge at fravige dem paa saa væsentlige Punkter, som Lovforslaget har gjort.

Den højtærede Minister sagde, at naar der blev givet Løntillæg paa Finansloven, var det efter andre Principper, end naar man gav Lønningslove. Det ved jeg dog ikke. Ministeren nævnede ganske vist et særligt Princip fra Finansloven, nemlig Bestemmelsen om, at de dag- og timelønnede Arbejdere under Statsbanerne skal lønnes med den paa Stedet gældende Dag- eller Timeløn, men Ministeren slog selv Benene fra dette ved at sige, at de ikke var med her. Jeg ved ikke, hvor vi paa Finansloven har givet dem Tillæg, og de er heller ikke med blandt det Statspersonale, der skal have to Trediedele. Jeg havde haabet og troet, at de skulde være medregnede paa Lovforslaget blandt de „ligestillede“. Hvis det fastholdes, at de overhovedet ikke er med, tror jeg at turde bebude, at vi faar den gamle Strid om igen, vi maa saa tage hver enkelt Minister for sig og have endeløse Forhandlinger med dem om de Personer, som ikke er med her, thi det er netop de daarligst stillede, som er udelukkede. Det er givet, at den Mand, der arbejder hele sin Tid i Statens Tjeneste for en Timeløn af 44 Øre, som sendes hjem, naar det er Regnvejr, som ikke har Pensionsret eller nogen som helst Støtte i Tilfælde af Sygdom, hører til de daarligst stillede af Statens Arbejdere, og naar han udelukkes her, tror jeg, den højtærede Minister vil være enig med mig i, at noget skal han dog have, og saa maa vi altsaa til at forhandle paa et nyt Grundlag. Vi maa saa atter anvende den gamle, langsommelige Fremgangsmaade at forhandle f. Eks. med Landbrugsministeren om Skovarbejderne, med Forsvarsministeren om de under ham ansatte dag- og timelønnede Arbejdere o. s. v. Jeg vil nødtigt have, at Lovforslagets Gang skal sinkes, og hvis man tror, at det vil ske derved, skal jeg ikke stille Krav om, at de nævnte kommer med her, men jeg maa fastholde, at de Mennesker skal hjælpes, om muligt endnu mere, end der her er Tale om. Men naar man fraregner disse